

gødning må ikke indgå i eller anføres i forbindelse med navnet på et grundforbedringsmiddel.

Stk. 2. Grundforbedringsmidler, der i foreliggende tilstand indeholder mindst 70 pct. kulsur kalk, skal benævnes jordbrugskalk, hvilken benævnelse ikke må benyttes for andre grundforbedringsmidler.

Stk. 3. Jordbrugskalk må kun sælges i findelingsgrader, hvis art og benævnelse fastsættes af ministeren.

Stk. 4. Udbydes et grundforbedringsmiddel som tørret, må vandindholdet i foreliggende tilstand ikke overstige et af ministeren fastsat indhold.

§ 20. Indholdet af virksomt stof i et grundforbedringsmiddel skal angives i procent af vægten i foreliggende tilstand eller — for så vidt angår mergel — i kilo pr. anvendt rumfangsenhed for hvert stof for sig med hele tal uden decimaler og uden angivelse af spillerum. Landbrugsministeren kan dog tillade, at et grundforbedringsmiddel udbydes uden angivelse af indhold af virksomt stof.

Stk. 2. Et grundforbedringsmiddel må kun udbydes med angivelse af, at det også indeholder plantenæringsstoffer, under iagttagelse af de i § 16 fastsatte bestemmelser.

§ 21. Landbrugsministeren kan forbyde salg af et som grundforbedringsmiddel udbudt stof, når han skønner, at dets virkning er betydningsløs eller anvendelsen kan antages at frembyde fare for fremkaldelse af dyre- eller plantesygdomme.

§ 22. Mergel, der leveres til medlemmerne af andelsselskaber, som har opnået begunstigelser i henhold til gældende lov om begunstigelser for mergelselskaber, omfattes ikke af bestemmelsen i denne lov.

VI. Vækststoffer.

§ 23. Ethvert vækststof skal udtrykkeligt betegnes som sådant i tilslutning til navnet, og andre betegnelser må ikke anvendes. Ordet gødning må ikke anvendes i forbindelse med et vækststof.

Stk. 2. Landbrugsministeren kan forbyde, at en vare sælges som vækststof, når han

skønner, at dens virkning er betydningsløs, eller at dens anvendelse let kan give anledning til skade på afgrøderne.

VII. Overholdelse af lovens bestemmelser.

§ 24. Såfremt en køber af en af de af denne lov omfattede varer ønsker konstateret rigtigheden af de af sælgeren i henhold til loven givne oplysninger, kan han lade udtage prøver efter nærmere af landbrugsministeren fastsatte forskrifter og indsende disse til undersøgelse på et af de § 25 omhandlede autoriserede laboratorier. Ministeren kan dog bestemme, at undersøgelse af prøver af varer, der indeholder vækststoffer, plantebeskyttelsesmidler, ukrudtsbekæmpelsesmidler, bakteriekulturer eller andet, kan finde sted på andre af ham angivne laboratorier.

Stk. 2. Udgifterne ved en af køberen foranlediget undersøgelse afholdes af denne, medmindre undersøgelsen fastslår, at den leverede vare ikke svarer til det af sælgeren angivne, i hvilket tilfælde sælgeren skal betale udgifterne ved undersøgelsen.

§ 25. Analytiske laboratorier, der foretager kemiske undersøgelser af de af denne lov omfattede varer, skal, såfremt de ønsker at benytte den i stk. 2 angivne betegnelse, på nærmere vilkår autoriseres af landbrugsministeren, der dog er berettiget til at nægte autorisation, såfremt den pågældende egns behov for autoriserede laboratorier efter hans skøn er dækket.

Stk. 2. Et autoriseret laboratorium er berettiget til at benytte en af ministeren godkendt betegnelse, hvori ordet „statsautoriseret“ indgår. Det må ikke benytte anden betegnelse, hvori ordet „statsautoriseret“ eller ord som „statsanerkendt“, „autoriseret“ eller lignende indgår, medmindre lovhjemmel herfor foreligger.

Stk. 3. De autoriserede laboratorier skal foretage undersøgelserne efter metoder og arbejdsforskrifter, der fastsættes af ministeren, som også fastsætter taksterne for undersøgelserne.

Stk. 4. De autoriserede laboratorier er underkastet tilsyn efter regler, der fastsættes af ministeren. Udgifterne ved dette tilsyn afholdes af laboratorierne efter nærmere af ministeren fastsatte regler.